

udgaae umiddelbart fra den nuværende Bane, og at der skulde finde et fuldstændigt Fællesstøb Sted. Den daværende Minister fremhævede dog, at Helsingørsk-Banen skulde sættes i umiddelbar Forbindelse med den Kjøbenhavn-Korsørskke Bane, men det er en underlig Maade at tænke sig en umiddelbar Forbindelse paa, naar man efter det nærværende Projekt leder den helsingørskke Bane i en temmelig snever Bue, og efter allerede at have gennemløbet en ikke saa meget vid Bue ind paa den korsørskke Bane, for saa baglænds at komme ind til Huset, hvor de Rejsende skulde staae af; naar man kan forstaae dette Udtryk „umiddelbart ind paa den korsørskke Jernbane“ paa den Maade, saa vil man see, hvor varsom man skal være med, hvad man betroer til de ævede Ministre, naar de ere under Tryk af den Art Sagkyndighed, som de benytte. Naar en umiddelbar Forbindelse var tilfattet, skulde man synes, at det laa i Sagens Natur, at den nye Bane, udgaaende fra et Punkt paa selve Korsør-Banen, gik over Vesterbro omtrent i Nærheden af „Sorte Hest“ og derfra Vesten om Leersøen — istedetfor at den nu gaaer Østen og Sønden om den — ikke til Tuborg, men op til Eggen af Gjentofte, hvorfra der da først skulde føres en Sidebane til Klampenborg; denne Bane lod sig udføre, skjøndt jeg vil indrømme, at den paa den første Deel blev noget dyrere, fordi Terrainet er noget kostbarere, men naar man kom længere frem, vilde den blive idetmindste ligesaa billig, og den kom til at ligge i en ligesaa sommerbefolket Egn, maastee endog nok saa sommerbefolket som den Egn, Banen nu kommer til at løbe igjennem. Man har ladet sig overraske ved dette Foretagende, idet man har indrømmet, at den første Banestation, hvor Sondringen mellem den helsingørskke Bane og Klampenborgbanen skal stee, bygges tæt bagved Hellerup i Nærheden af Tuborg; saasnart dette var gjort, saa var Feilen slaaet fast, saa forelaae der en Mangel paa en usiaglig Dpfattelse af sine egne Løfter, som man har ladet sig trække fra af en, som jeg troer, fuldkommen skæb Betragtning af den hele Sag, hvilken atter hidrørte derfra, at man dengang havde sat sig saa fast i Hovedet, at det skulde være en Bane, der stod i den nærmeste Forbindelse med Klampenborg, at man

ikke kunde frigjøre sig derfra. Naar man nu siger: Sa, men naar en saadan Bane som den før af mig nævnte var bleven bygget, saa var man bleven i den gamle Banegaard, den vil ikke kunne gjøres større, og den er ikke stor nok som den er, saa vil jeg gjøre opmærksom paa, at den gamle Banegaard medfører en Ret til bagom at gaae ind i Kjøbenhavn, en Ret, der har været givet fra det første Døbtik af, men som ikke strax blev benyttet, fordi Midlerne manglede. Man har imidlertid været enig om, at det burde stee, og i saa Fald vilde man kunne have sit Udgangspunkt i den Bastion, hvor Voltigeurhuset ligger; naar Volden paa dette Sted blev kastet ned, vilde der være mere end Plads nok, for at de Rejsende kunde staae paa, og for at en heel Deel af Expeditionerne kunde stee der; Resten, Lokomotivhusene osv., blev saa ude paa den gamle Banegaard, hvor man efter min Overbeviisning vilde finde Plads nok. Naar man paa den Maade gik ind i Byen, fik man, uden i Grunden at forstyrre Noget, en let Afgang til ved Hjælp af Heste — ikke ved Lokomotiver — at komme med Godstransporter ind til Havnen ved Frederiksholmskanal i Nærheden af Bryghuset, hvor der er en tilstrækkelig Dybde til temmelig store Fartøier, og hvor der let kunde blive dybere. Alle disse Fordele har man opgivet, og hvorfor? Blot fordi man har begaaet en grov Feil. Jeg mener ikke den at skulle føre tværs over Vesterbro i Nærheden af Frihedsstøtten; det er vel en Ulempe, men den er langt mindre end den at skulle komme ind paa den roestilske Bane gjennem to Buer, og derefter at skulle gaae baglænds ind i Banegaarden. Det er en saa grov Feil, hvad Bygningen af Jernbaner angaaer, at jeg troer man maa raade Ministeriet til for Fremtiden vel at vogte sig for at støtte sig paa Følf, der kunne ansee noget Saadant for rimeligt. Jeg griber denne Leilighed til at advare imod den Art Sagkyndighed, som forleder os til ikke at tage saa faste Bestemmelser, at de ikke lade sig vofke, og det gjør mig ondt, at en saa tydelig Udtalelse fra Ministeren som den, at han finder det rigtigt, at Banen til Helsingør skal gaae umiddelbart ud fra den nuværende Bane til Roeskilde, nogensinde har kunnet forstaaes paa den Maade,